

УДК 621.326

Николишин О. – ст. гр. БМз-61

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АПК.

Науковий керівник: к.е.н., доц. Мосій О.Б.

Сучасний аграрно-промисловий комплекс є важливим сектором економіки України. У ньому зосереджена майже третина основних виробничих фондів, працює четверта частина населення, зайнятого у народному господарстві, виробляється понад 20% валового суспільного продукту та третина національного доходу, формується 70 % роздрібного товарообігу.

Україна - держава, яка має значні можливості виробництва сільськогосподарської продукції. Сільське господарство є одним з основних галузей матеріального виробництва, що відіграє важливу роль у житті суспільства. Однак, наш вітчизняний ринок сільськогосподарської продукції значною мірою має певні труднощі і залишається стихійним, не вистачає ринкової інфраструктури, недостатньо розробленою є правова база, не вдається налагодити масштабну біржову діяльність, бракує інформаційної та комунікаційної складової організованого ринку сільськогосподарської продукції, зберігається значний тіньовий сектор. Слід також визнати, що технологічне відставання сільськогосподарського виробництва України у порівнянні з розвинутими країнами залишається актуальним. Україна програє по головних показниках ефективності виробництва: продуктивності праці, техніко-технологічній забезпеченості, енергоємності, урожайності сільськогосподарських культур, продуктивності худоби, що в результаті і робить вітчизняну продукцію не конкурентоспроможною на зовнішніх ринках. Отже, основним завданням є необхідність підвищення конкурентоспроможності АПК.

Для вирішення цієї проблеми необхідно звернути увагу на наступні напрямки діяльності:

- забезпечення сільськогосподарських товаровиробників сучасною технікою;
- створення новітніх технологій вирощування та підвищення урожайності сільськогосподарських культур, забезпечення приросту поголів'я худоби;
- фінансування сільськогосподарського виробництва та забезпечення фінансової підтримки виробників насінневого матеріалу, науково-дослідних установ, сортовипробувальних станцій;
- підготовка висококваліфікованих кадрів для села;
 - удосконалення цінової політики;
 - урахування специфіки виробництва сільськогосподарської продукції у регіонах.